

Mál nr. 23/2021**M og
V v/ slysatryggingar launþega.****Ágreiningur um hvort bótaréttur sé fallinn niður þar sem örorka var ekki metin innan þriggja ára frá tjónsdegi.****Gögn.**

Málskot, móttækið 15.1.2021, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum, dags. 12.2.2021.
Bréf V, dags. 2.2.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 10. mars 2017 fékk M slink á hægri öxl er hann var við störf á vegum A, vinnuveitanda síns. Á slysdegi hafði A í gildi slysatryggingu launþega hjá V. Tilkynnt var um slysið til V með bréfi, dags. 10. apríl 2018. Í kjölfarið var af hálfu M aflað vottorða frá læknum sem höfðu haft M til meðferðar vegna meiðslanna. Um leið var aflað gagna frá ýmsum aðilum í því skyni að varpa mætti ljósi á mögulega skaðabótaábyrgð A sem einnig hafði í gildi ábyrgðartryggingu vegna starfsemi sinnar hjá V. Um einhvern tíma fyrri hluta árs 2020 mun hafa verið beðið eftir umsögn A sem barst V 22. apríl 2020. Með bréfi V til lögmanns M, dags. 30. sama mánaðar, hafnaði V bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A. Í október 2020 mun lögmaður M hafa farið þess á leit við V að það myndi taka þátt í öflun sameiginlegrar matsgerðar á grundvelli skaðabótalaga á þeim afleiðingum sem M byggi við af völdum slyssins. Með tölvubréfi 30. október 2020 hafnaði V þátttöku í öflun slíks mats auk þess sem V upplýsti að tjón V hefði verið bótaskyldt úr fyrrgreindri slysatryggingu launþega en þriggja ára frestur til að meta læknisfræðilega örorku hafi runnið út 10. mars sama ár samkvæmt ákvæði gr. 13.2.5 í skilmálum vátryggingarinnar.

Álit.

Samkvæmt gr. 13.2.5 í skilmálum vátryggingarinnar skal örorkan að jafnaði metin einu ári eftir slysið, annars þegar læknir telur að varanlegar afleiðingar slyssins hafi komið í ljós, en þó ekki síðar en þremur árum eftir slysdag.

Orðalag skilmálans er fortakslaust um að framkvæma skal örorkumat innan þriggja ára frá tjónsatburði. Í málinu verður að horfa til þess að V sem vátryggjandi hefur réttmæta hagsmuni af því að mat á örorku samkvæmt slysatryggingu fari fram innan hæfilegs tíma og greiðsluskylda félags liggja fyrir með endanlegum hætti. Þá verður að telja að M hafi átt alla möguleika á að kynna sér þá vátryggingarskilmála sem giltu um vátrygginguna, þ. á m. varðandi þau tímamörk sem vátryggðum eru sett til að fá örorkuna metna en ákvæði skilmálanna þar að lútandi verða ekki talin óvenjuleg eða óeðlileg, sbr. m.a. dóma Hæstaréttar frá 27. maí 2004 í máli nr. 22/2004 og 7. júní 2018 í máli nr. 604/2017. Verður því ekki litið svo á að umræddu ákvæði verði vikið til hliðar með vísan til ákvæða 36. gr. og 36. gr. b. laga nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga. Að öðru leyti verður heldur ekki séð að samskipti V og lögmanns M hafi verið með þeim hætti að V hafi skuldbundið sig til að víkja umræddu ákvæði skilmálanna til hliðar gagnvart M. M telst því ekki eiga rétt til bóta úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 2. mars 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögsm.

Jóhann T. Sigurðsson lögsm.